

behøvede at anvende den Strengbed, som gjør utilbøielig til at have med dem at gjøre. Det er muligt, at vi kunne komme til — endnu have vi ikke været i denne Stilling — at bevilge Midler til et eller andet Institut, hvor man benytter Qvinde, som skulle underkaste sig denne Qvinde-Examen, men i saa Tilfælde vil jeg raade til at forkaste alle saadanne Begjæringer og lade dem savne Penge, indtil man har bragt denne Qvinde-Examen til at høre op.

Formanden: Forinden jeg giver Ordet til den følgende Tale, skal jeg bemærke, at det ikke er ønskeligt, at Discussionen fortsættes i den sidste Retning, der ligger temmelig fjernt fra den foreliggende Sag om det juridiske Studium ved Kjøbenhavns Universitet.

Tscherning: Jeg turde maaſkee ſige til Undſkyldning, at jeg har optaget Sagen fra den høitærede Miniſter; den er ikke kommen fra mig, men den blev nævnt af ham i Gaarsmødet.

Formanden: Sagen blev nævnt af Miniſteren, men han bragte den ikke ind i Discussionen.

Ministeren for Kirke- og Underviisningsvæſenet: Efter hvad der er bemærket af den ærebe Formand, ſkal jeg ikke gaae ind paa at gjenbrive det aldeles Brange og Uforſtandige, ſom den ærebe Rigsdagsmand tillod ſig at yttre om den nævnte Gjenſtand.

Tscherning: Det Uforſtandige vil komme til at ligge mellem den ærebe Miniſter og mig; det kan vel være, at En af os har været uforſtandig.

Balle: Den ærebe Rigsdagsmand for Kjøbenhavns 8de Valgkreds (Kimeſtab) har, ſom jeg kunde vente, modsagt mig, men han har dog maattet indrømme Rigtigheden af et af de Punkter, hvorom jeg udtalte mig, nemlig at det juridiske Studium for Tiden er ſygt, og naar det er ſygt, er det jo naturligt, at man maa ſee at faae det til at være ſundt. Den ærebe Talers

Argumenter, hentede fra Holberg, høre til de Oplysninger, ſom man kan faae paa andre Steder, men forekomme mig ikke at høre til denne Discussion. Naar det alſaa nu er anerkjendt fra den ærebe Talers Side, at det juridiske Studium ved Universitetet her befinder ſig idetmindſte ikke i en heldig Tilſtand, og der fra et Medlem her i Thinget bliver rakt Haand til at træffe gode Foranſtaltninger i denne Retning, hvorfor da ikke tage dem, naar man er enig i Hovedſagen, ſom den ærebe Tale ſiger? Hvorfor vil den ærebe Tale da optænke den ene Indvending efter den anden, hvorfor komme med Bemærkninger, ſom ſlet ikke føre Sagen et eneste Skridt videre? Det er at forlænge Discussionen. — Den ærebe Rigsdagsmand for Kjøbenhavns 3die Valgkreds (Fjedderſen) er kommen med en af de Bemærkninger, ſom jeg meget nødig vil imødegaae; men ſom dog fortjener, at der ogſaa fremkommer Bemærkninger fra deres Side, ſom i denne Sag ſtille ſig noget anderledes. Ved mangfoldige Leiligheder kommer det frem, navnlig er det ofte kommet frem, naar der har været Tale om Embedslønningen, at vi her i Danmark have en hæderlig og agtværdig Embedsſtand. Det er muligt, at det er en Sandhed, men det vilde være ønskeligt, om diſe Udtalelſer ikke kom fra Folk, ſom ſtaaer Embedsſtanden nær, men udgik ſom et Bidneſhyrd fra ſelve den Befolkning, der ſtaaer i Forbindelſe med Embedsſtanden. Naar den ærebe Tale ſiger, at det er et Fortrin, ſom Danmark har, ſaa er jeg ikke inde i de øvrige Landes parlamentariſke Forhandlinger; men jeg har en Formodning om, at der ved lignende Leiligheder i ethvert Land vil findes dem, der ſige, at de have en udmærket Embedsſtand, og at andre Lænder kunne tage den til Mønſter. Hvad jeg paaftaaer, er, at den Embedsſtand, vi have, og den, ſom er opdraget efter de Regler, der ſtaaer i Forordningen af 1821, ſtiller ſig ſlet ikke i det Forhold til Befolkningen, ſom man kunde vente, efterat den frie Forfatning er indført. Dertil hører gjenſidig Forſtaaelſe, og at man ſtiller ſig i det rette Forhold overfor hinanden, og netop dette Forſlag, ſom henviſer endee af de juridiske Studerende til Domſtolene, viſer, at den ærebe Forſlagsſtiller har havt for Die den Udfiſtelſe